

Fa uns dies, dèiem: "No és moment de queixes. És moment de donar-ho tot, perquè la situació és extrema i ens desborda, perquè la nostra professió és cuidar persones i ara això és el que importa".

Estem veient com, tant hospitals, centres de salut, sociosanitaris i la resta d'equipaments sanitaris, molt a poc a poc va caminant cap a la "normalitat", recuperant plantes i espais.

I què? I com ho faran perquè totes les professionals recuperem la nostra normalitat? Perquè després de tot el viscut, amb el retorn a la suposada "normalitat", què passarà? Què canviarà?

La Conselleria, les direccions i els governs, tindran la capacitat l'empatia per analitzar i donar solucions al que ha passat i al que vindrà?

Seran capaços d'entendre que retallar en sanitat, mata? Per fi se n'adonaran que necessitem ja un sistema sanitari 100% públic amb recursos suficients?

Entenem que després de viure el que hem viscut, ha quedat palès que el nostre sistema sanitari necessita més pressupost. I quan diem "sistema sanitari" volem dir tot el sistema sanitari: des del transport sanitari, els CAPs, els hospitals, els centres sociosanitaris, els centres de dia, el servei d'atenció domiciliària, els centres geriàtrics, tot el que té a veure amb la cura i la millora de la qualitat de vida. I necessitem més pressupost amb urgència a l'atenció primària i als serveis sociosanitaris, però amb una gestió directa 100% pública dels serveis privatitzats; més contractació estable de professionals i més material per cuidar i cuidar-nos.

Veiem com tots els dies els nostres governants s'omplen la boca, lloant el nostre treball, la nostra professionalitat, la nostra predisposició...**paraules buides sense cap compromís concret i acompanyades d'aplaudiments hipòcrites.**

El dia 26 es varen aprovar els pressupostos. La CUP va presentar una moció per retornar-nos el 5% que ens varen treure al 2010. Però curiosament, què va passar?

Junts i ERC varen votar No i PP i Comuns es varen abstenir. Resultat: l'esmena no es va aprovar.

Quant de temps i quantes coses més ens han de passar perquè les treballadores sanitàries diguem **PROU?**

Doncs creiem que ara és el moment i no només de recuperar les nostres condicions econòmiques i laborals.

També volem defensar una **Sanitat Pública, greument privatitzada, retallada, maltractada, infrafinançada...**

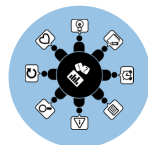
Ara mateix, sense negociació prèvia, perquè és nostre, volem:

- Epis en condicions.
- PCR per a totes o serologies.
- Recuperar el 5%, cobrament íntegre de les DPOS en una paga anual fixa, i la part de les pagues extraordinàries que formen part del nostre sou.
- Que les hores que hem fet de més, no siguin a preu de salari.

#PRIMAVERASANITÀRIA

#SANITÀRIESENLLUITA #DEFENSEMLAPÚBLICA

Volem una Taula de negociació **Ja** amb la Consellera

Sanitat per a tothom, incloent les persones migrants independentment de la situació administrativa

Volem que tant la Salut Mental, com l'els centres de gent gran, com totes les activitats que tinguin a veure amb la cura de persones, sigui amb la gestió directa del Departament de Salut

Volem una sola Sanitat 100% pública. Derogació de la Llei 15/97 i de l'article 90 de la Llei General de Sanitat. A Catalunya derogació de la LOSC 1995 i reversió del model públic-privat. Igual treball, iguals condicions.

Volem tots els recursos necessaris, per assistència, recerca, indústria sanitària i farmacèutica, 100% pública

Per un sistema sanitari primarista (obriu tots els CAPs) i centrat en els condicionants socials de la salut i la malaltia